



Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamen Illustrissimi ac Reverendissimi P. Mag. Fr.
Gabrielis Adarzo de Santander, Episcopi Viglevanensis,
Ad Interrogata respondens Circa Exclusivam, quandoque
à Principibus interpositam, ne ...**

Adarzo, Gabriel

Francofurti, 1660

[§. IV.] Illationes aliquot, quibus probatur licita Exclusivae interpositio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10517

in operationibus enim, & passionibus humanis, in quibus experientia plurimum valet, magis movent exempla, quam verba. Nil ergo refert, quod bellicae illae machinationes, quibus Titius interfuit, à multis fuerint reprobatae, si admissa, quod etiam ipse machinator eas speculativè reprobaverit, adhuc vim habeant juxta D. Thomam, ad trahendum post se minores. Prudenter igitur Princeps vereri poterit, quod Titius, qui im minoribus constitutus, bellicis interfuit machinamentis, in thronizatus ea similiter practicabit..

§. IV.

*Illationes pro licitâ interpositione
Exclusivæ.*

48 **I**nferatur Primò ex præassignatis motivis, licet posse Principem apponere medialicitate, & decentia ne in thronizetur Titius, de quo prudenter timet, certò moraliter futurum insidiatorem pacis sui Regni: immò quod consulendo paci publicæ, & commodo subditorum, ad quod tenetur, debeat in conscientiâ id facere.

49 Infertur secundò quod licet possit Princeps, immò quod teneatur, facere Exclusivam de Titio, propter dicta immediate ante.

Sed

Sed antequam ad probationem harum illationum descendam, præmittere oportet, quid sit ista Exclusiva: quod breviter faciam, quia Sectiones sequenti latius explicabitur.

Exclusiva ergo nihil aliud est, quam repræsentatio de inidoneitate alicujus personæ ad summum Ecclesiæ Universalis Pontificatum, cum causis, & motivis illam inducentibus, facta sacris Electoribus per ministros Principis Exclusivam dantis: Seu, est propositio & explicatio nomine Principis facta sacris & Eminentissimis Electoribus, de damnis imminentibus bono publico Ecclesiæ sanctæ ex alicujus determinatae personæ inthronizatione ob causas à se expositas; Hæc de Exclusivæ descriptione.

Minister autem, ut sui Principis zelum pro bono publico Sanctæ Ecclesiæ explicet, urbanè & cum demissione significat, Vota ejusdem esse, ut ille, quem nocivum proposuit, non eligatur, sed alias dignissimus, qui toto animo pro bono publico invigilet, videlicet pro unione, & concordia Christianorum Principum: pro vitiorum extirpatione, Hæreticorum depressione, Fidei propagatione, ac dilatatione. Quæ omnia cum sint maxime expedita, & utilissima Ecclesiæ sacro sanctæ (pro cuius majori commodo Christiani Principes debent esse

E 3 folli-

solliciti, uti Filij, Defensores & Protectores) licite & laudabiliter pro eis Eminentissimos Patres exorabunt. His suppositis,

I Probo jam illationes positas, num. 48. & 49* ex doctrinâ D. Thomæ 2.2. quæst. 70. art. 1. in corp. ubi docet, cum, qui novit delictum alicujus, vergens in notabilem damnum tertij, teneri facere quod in se est, ut veritatem denunciet alicui, qui ad hoc possit prodesse: Et in solutione ad 2. argumentum inquit, quædeæ, quæ pertinent ad damnum multitudinis, tenetur quilibet manifestare, vel testificando, vel denunciando. Ex quibus sic conficio argumentum. Non solum est licitum cuilibet de Republica facere, quod in se est, ut malum, quod scit imminere Reipublicæ, avertat: sed etiam ad id tenetur, secundum D. Thomam: Ergo potiori Jure Princeps Christianus tenebitur ad id ipsum erga Ecclesiam, cuius filius, defensor, & protector existit. Tunc sic: sed medium ad vitandum malum Ecclesiæ immensus ex alicujus determinatae personæ inthronizatio est Exclusiva: ergo ad eam tenetur Princeps: Minor probatur; nam secundum D. Thomam, medium, ad quod quilibet tenetur, est denuntiatio, & manifestatio damnificatoris, testificando de damno ei, qui ad illud removendum possit prodesse: Sed Exclusiva testificat, & deponit de indigno & nocivo, repræ-

repræsentando Sacris, & Eminentissimis Electori-
bus, qui solum prodeſſe valent pro danno everten-
do mala Ecclesiæ imminentia, ex Titij inthronizati-
one: ergo licetè, immò debitè, & laudabiliter
Exclusivam Principes interponent ad beneficium
Ecclesiæ.

Videatur Cajetanus ad articulum I. dictæ quæſt. 70.
Soto lib. 5. de just. quæſt. 5. art. 1. Navarrus in Enchirid. cap. 18.
num. 54. Reginaldus lib. 24. cap. 3. ſect. 6. num. 55. Qui num.
57. bene notat, criminis de quibus procedit doctrina,
non debere effenatoria; quia etiam si secreta fint, &
occulta, dummodò tamen inferant dānum publi-
cum, & in illud vergant, ſufficit ut instet obligatio,
ea denunciandi: ut Hæresis proditio, crimen Læſæ
Majestatis &c. quæ ſemper summo ſecreto peragun-
tur: Omitto nunc plura alia ad favorem Exclu-
ſivæ, dicenda post ſolutionem argumentorum, ut
in loco magis proprio:

§. V

Vindicatur ab impugnationibus Exclusiva.

Sed contra illationes: §. 4. num. 48. & 49. arguitur
ſic: Etiamſi demus licitum eſſe Principi ſæculari
diligentiam apponere ne eligatur in Pontificem ille,
de quo